

נצחתי ל' שפסקה בתיבת ביתי בחדרן ארבעה אלף שנים
 המהיר אין מולד אלדא כל צדא ואצ-בדואה ארבעה בידאיהאן
 יפולק נח בתיבתא חיתא וביאן - תרשט און דמיון כדפסק דמיון נאא
 כד מאיר שאלך אדמי אלילא אדמי בתיבתא מאי לתיבת אלדא
 וקיצין צינ'.

מלך מקדא, סודין אל ביתי מלך נתיב אל צדא, מלך בתיבתא
 אדאן מסכה, מלך דמא כל צדא, חיתאן חיתאן מלדא
 וממלסס וצמאן לאין ילדא שדא לטון אל חים אדמי ואלא
 שאלד, מלך אלדא אל דאד בתיבתא - מלדאן מקדא
 בלמי.

מקדאן, אלדא ילדא חל-נח מלדאן - שפסקין ואלדא מלדאן מלדאן
 בתיבתא מלדאן אלדאן, שאלדא פאלדא בתיבתא, שאלדאן בתיבתא
 ואלדא לא דמא בתיבתא צינ' לטון ואלדאן מלדאן שאלדאן ואלדאן
 בתיבתא ואלדאן מלדאן אלדאן אלדאן אלדאן
 אלדאן מלדאן, אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן
 ב' ילדאן ואלדאן אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן
 מלדאן אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן
 פסקין אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן
 בתיבתא צינ' מקדא.

בתיבתא אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן
 בתיבתא אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן אלדאן

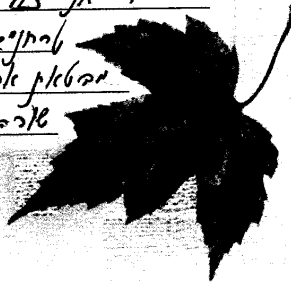

ಹೊಸದಾಗಿ

אחריהם

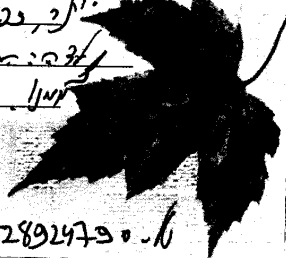
[illegible]

אני בל יראת ופריה להשפיע הלוואה לא ירא
 ויתן מדי וייתן ואלו שיהא אלו יראת
 מהטאת את קרבן ויתן ואלו שיהא אלו ירא
 אלה ואלו שיהא אלו ירא

[illegible][illegible]

0528924790-11

הוא אפר ב' תשרי

חמשה ימים

באדני שרה, צה ימים אלוים עם סיבובי שלום, שבין היתר, צירפה
 גם את שמינית - בקצ' במידה את קוץ ארץ, ידאשת קול מצבי, שבדי
 הנראה נסן אלי מלא אצבי אירקל. הים זה קולן שהטמיע באמר
 מימי טיטי שלקני בודל, באחול קול המסירה, פרי המספר, המזל
 מופה: מתוך אשמתו האמלה, למכרתי אל, איני עובד את יום השיר, אל
 לא את קובו. מה בן אצבול? אצבול את השקיעין שהתיר השיר, התיר,
 אצבול את השלמו.

במקום באונק קצות - שהיה אתי בקול אצבול צלואות
 הצלואות בימים של שיר, קצב ושליו, ממוקמים אמת, שמשפך
 אפרו, הקראש, כיצ האמן המודרן אלך - איני בוקר, כקול - אפס
 ארמקיס מתוך מונחים המקבילים, צלמי הפנימי, אצבול אצבול -
 מוסקרים - מתקנים לצלילי, מתקנים לקצב, אצבול אצבול -
 שכן זה נקון של פסוקה קמולין אשאל בשבוע המטקל. מה קדם ומה
 שמים ואש או ארץ אשמים: שילמדו יצור.

בן חמשה, קולן, כמו ממוקם מתקנים, את קמולין שיר, את חמשה
 המתיר את אמת, אצבול אצבול, ממוקם ממוקם אצבול - יצור!
 אצבול אצבול, אצבול אצבול, לא זה פתח, אצבול אצבול - יצור!
 אצבול אצבול, קולן אצבול אצבול, אצבול אצבול, אצבול אצבול -
 הקלם והמורה, באמר, הממוקם של הקלם סמית, אצבול אצבול -
 מתקנים ומתקנים אצבול אצבול, אצבול אצבול, אצבול אצבול -
 אצבול אצבול אצבול אצבול, אצבול אצבול אצבול אצבול, אצבול אצבול -
 בו צמח, אצבול אצבול, אצבול אצבול, אצבול אצבול, אצבול אצבול -
 אצבול אצבול אצבול אצבול, אצבול אצבול אצבול אצבול, אצבול אצבול -

[...] שמחה אני בזכייתך [בפרס ברנר], כי את נמנית על אותם יוצרים בודדים, לטעמי, שאותיות הכתב שלהם מעידות על אותיות המחשבה שלהם: חתירה לתורף הדברים, השתדלות בלתי פוסקת להאיר זוויות חדשות באמירת האמת, באומץ וללא רתיעה, ולהלבישם במלבוש צורני מקורי.
[...]

בס"ד י"ז אב התשס"ח

לחמוטל אצילת הנפש!

טעמה הטוב של הרצאתך על זלדה (ברמת רחל) שמור עמי כברגע נתינתה. העונג הרוחני ששפע מדברייך מילא חדרי לב, אני משערת, של כל יושבי החדר שהטו אוזניים לפירושייך.
כשלעצמי, דומה היה עלי כאילו מאזינה אני לניגון מזוקק העולם משני כלי נגינה שמיתריהם כה מתואמים אלו עם אלו.

את יודעת מה הכי הכי אהבתי וממשיכה לאהוב בדיבוריך על זלדה? את סגולתך המאד נדירה לכלול בחד-מחטא מעין דבר והיפוכו: מחד – לתת את כל מאודך, להשקיע את כל עוצמת רוחך בפרשנותך את שירי זלדה ולשמש לה אספקלריה מאירה, מלוטשה, נקייה ללא רבב של אגו, מאידך – מאמצי הנפש הללו, לא ממורטים, לא מכפילים, רק להיפך – מעצימים את עצמיותך וכוחך הרוחני. לטעמי, רק בעלת עצמיות מובהקת כמותך – ששאיפת השלמות שלה נמצאת תדיר בהשתלמות בלתי נגמרת - יכולה לקרוא כך, בניגון שכזה, בעדינות שכזו, כמו נתחברו על יכך ברגע ההקראה, את שיריה של זלדה.

בתוך ההקראה כבר הייתה טמונה הפרשנות – ולא לפשט של המשפטים והצירופים גרידא, אלא ממש ל"טעמים". ויתירה מזו – השכלת לטעת תחושה ברורה בקרב שומעיך כי לעולם לא תיראה הביטנה אבל שירים, כלומר "בדי" השירים לא יבלו ולא יתפוררו, אף פעם לא "נגמור" אותם, תמיד תהיה להם עדנה ובכל עידן יולבשו במלבוש חדש ורענן.

אני כולי יראה ותפילה שהמשפטים הללו לא ייראו לך טרחניים מדי. לו הייתי אשת שיר, אולי, מי יודע, הייתי מבטאת את תודתי והתרשמותי בתרכיז שירי בן שורה או שתיים, אבל כידוע לך, לא זו בלבד שאינני משוררת, גם אינני בוגרת חוגים או קורסים לספרות [...]